

РЕШЕНИЕ

№ 1805

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **68** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма] срещу Решение № 709 от 17.10.2021 г. по НАХД № 7135/2021 г. на СРС, НО, 9 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 542684- F555005/19.10.2020 г. издадено от Зам.Директор на ТД НАП С., упълномощен със заповед на Изпълнителния директор на НАП под № ЗЦУ-1149/25.08.2020г., с което на основание чл.53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1424.71 лева на дружеството за нарушение по чл.124, ал.2 от ЗДДС вр. чл. 182, ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно. Сочи се, че наказващият орган не е спазил императивната разпоредба на чл. 40 от ЗАНН. Както АУАН, така и НП са били издадени от лице без представителна власт, не са спазени и изискванията на чл. 52, чл. 53 и чл.57 от ЗАНН при издаване на НП. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – в съдебно заседание се представлява от юрк. Р., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и

недоказана.Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ц., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

При извършена насрещна проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК] във връзка с извършена проверка на [фирма], било установено, че дружество [фирма] е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 26.02.2020 г., за която издало фактура № [ЕГН]/26.02.2020 г.Констатирано било, че на 16.03.2020 г. [фирма] подало справка-декларация № 22191396823/16.03.2020г. за периода месец февруари 2020 г. с деклариран резултат за възстановяване в размер на 1 424.83 лева. Заедно със справката-декларация били подадени и отчетни регистри по чл. 124 ЗДДС, но в дневника за продажбите за данъчния период месец февруари 2020 г. издаденият данъчен документ - фактура № [ЕГН]/26.02.2020 г., чиято данъчна основа била в размер на 7123.55 лева и ДДС в размер на 1 424.83 лева не бил отразен от дружеството.

Въз основа АУАН № F 555005/19.06.2020г. е било издадено и НП № 542684-F555005/19.10.2020 г. издадено от Зам.директор на ТД НАП С., упълномощен със заповед на Изпълнителния директор на НАП под № ЗЦУ-1149/25.08.2020г., с което на основание чл.53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1424.71 лева на дружеството [фирма], ЕИК:[ЕИК] за нарушение по чл.124, ал.2 от ЗДДС вр. чл. 182, ал. 1 от ЗДДС.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Въззивният съд правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН.АУАН е бил връчен на упълномощено лице на 22.06.2020г.Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в срока и съобразно с нормата на чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.182, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв.

Дружеството [фирма] има качеството на регистрирано по ЗДДС лице. Същото е

осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 26.02.2020 г., е което е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС. За тази доставка от страна на дружеството е издаден данъчен документ по чл. 112 ЗДДС - фактура № [ЕГН]/26.02.2020 г. е данъчна основа в размер на 7 123.55 лева и ДДС в размер на 1 424.71 лева, който документ обаче не е бил отразен в дневника за продажбите за данъчния период месец февруари 2020 г. Неотразяването на издадената фактура е довело до определянето на данъка в по-малък размер. Нарушението е извършено в [населено място], където се намира седалището и адрес на управление на дружеството, респективно където съответното действие е било дължимо.

Правилно е прието, че в случая разпоредбата на чл. 126 ЗДДС не е приложима, доколкото не е изпълнена нито една от хипотезите на чл. 126, ал. 3, т. 1 и т. 2 ЗДДС: т. 1 - лицето да е извършило необходимите корекции в данъчния период, през който грешката е установена, и да е включило неотразения документ в съответния отчетен регистър за същия данъчен период - при неотразени в отчетните регистри по чл. 124 документи; 2 - лицето писмено да е уведомило компетентния орган по приходите, който предприема действия за промяна на задължението на лицето за съответния данъчен период - при неправилно отразени в отчетните регистри документи.

Извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като по обективните си характеристики не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с аналогични нарушения от същия вид. Размерът на наложеното наказание „имуществена санкция“ е правилно определен, в размера на по-малкия размер на дължимия данък.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 709 от 17.10.2021 г. по НАХД № 7135/2021 г. на СРС, НО, 9 състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП сумата от 80/осемдесет/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

